

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Guds igienfødde, nye, levende siele!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 313. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726728829168/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Lader dog hver sig for faderen høre,
Hvem der hans naade kand deyligst kundgiøre.

2. Allertilvialigste, mildeste fader,
Havde vi thronernes stemmer i fryd,
Havde vi englernes miner og lader,
Havde vi cherubims vinger og lyd,
Aldrig vi alle tilhobe formsaede
Noksom at prise den mindste din naade.

219

3. Onde vi vare, og døde som steene,
Haarde i hertel som marmor og staal,
Det var din maagligste styrke allene,
Som os fik reddet, og naaede sit maal,
Lod os ved aanden i ordet fornemme
Frelserens levende-glørende stemme.

4. Ach! hvad vi bleve da selsom til mode,
Nu vi ret kiendte fordervelsens slud,
Da vi tilforne ey andet forstode,
End at os feylede ikke et grand,
Stinkede i vor begierigheds grave,
Da vi forneente dog livet at have.

5. Naar vi betænke, hvad faderen tænkte,
Da hand begyndte at drage os ud,
Da hand os livet i midleren skenkte,
Smykkede sielen til frelserens brud,
At hand os elskte, os onde, saa saare,
Maar vi henflyde i kiærligheds taare.

6. Syntes end sielen at smage Guds vrede,
Jamrede saare i fødselens nød,

2, 2: stemmer] *Stanzas Hb.* 2, 5: tilhobe] tilhaabe *HJ¹⁻²* 3, 3: din] den *H¹⁻²* 3, 5: lod] lad *J¹⁻²* 5, 5: i midleren] imialertid *J¹⁻²* 5, 1: syntes] stantes *HJ¹⁻²*.

2, 2: (thronerne] en englekasse, Kol. 1, 16. — 2, 4: cherubim] hebr. flertal af cherub, 1. Mos. 3, 24; Sl. 80, 2. — 4, 5: stinkede] om ligstank: vi var som døde i det onde legars grav, jfr. nr. 47, 1, 6; 49, 8, 5-6. — 5, 2: drage os ud] af vor begierigheds grave, 4, 5. — 5, 3: midleren] om Kristus som den, der har forøidlet forholdet mellem Gud og mennesker og bragt det i orden, 1. Tim. 2, 5; Hebr. 12, 24. — 5, 5: af] hører til betænke i 1. 1.